

**Budapest Főváros IX. Kerület
Ferencváros Önkormányzatának
Egészségügyi, Szociális, Sport Ifjúsági
és Civil Bizottsága**

Jegyzőkönyv

készült az **Egészségügyi, Szociális, Sport Ifjúsági és Civil Bizottság 2023. február 22-én
13.00 órakor megtartott rendkívüli nyílt üléséről**

Ülés helye: Polgármesteri Hivatal – Bakáts tér 14.
II. emeleti ülésterem

Jelen vannak: Torzsa Sándor elnök,
Jancsó Andrea (igazoltan távol),
Takács Zoltán (igazoltan távol),
Zombory Miklós (igazoltan távol),
Sajó Ákos (igazoltan távol),
Deutsch László,
Péter Lajos,
Vida Barbara,
Kelemen László,
Illyés Miklós,
Haladi-Bús Balázs,
tagok.

Hivatal részéről: dr. Ruzsits Ákos Jenő aljegyző, Hajdú Erika csoportvezető, Halmai András irodavezető-helyettes, Romhányi Ildikó irodavezető, dr. Papula Lászlóné referens, Noska Zoltán a pályázati csoport munkatársa, Nehéz Jenő informatikus, Benkő Irén Erzsébet jegyzőkönyvvezető.

Meghívottak: Dr. Mechler András - a FESZ Nonprofit Kft. igazgatója, Dr. Jelinek Benjámín– a FESZ Nonprofit Kft. orvosigazgatója, Molnár Margit – a FESZGYI igazgatója, Vibling Géza - a FESZGYI igazgató-helyettese, szakmai vezetője, Lombos Petra – a Ferencvárosi Tanácsadó Központ a Kapcsolati Erőszak Ellen vezetője, Gyurákovics Andrea, önkormányzati képviselő, Intzoglou István.

Torzsa Sándor: Nagyon sok szeretettel köszöntöm a Bizottság tagjait. Megállapítom, hogy a Bizottság 7 fővel határozatképes, a bizottsági ülést 13.00 órakor megnyitom. Megkérdezem, hogy van-e valakinek a napirendhez hozzászólása, vagy napirend előtti hozzászólása? Nincs.

Hozzászólás nem volt, a Bizottság a napirenddel kapcsolatban az alábbi határozatot hozta:

ESZSICB 32/2023. (II.22.) sz.

Határozat

Napirend:

1./ Javaslat a felnőtt háziorvosi ügyeleti feladatok ellátására vonatkozó szándéknyilatkozat megtételére
54/2023. sz. előterjesztés
Előterjesztő: Baranyi Krisztina polgármester

2./ Döntés a Fővárosi Szolidaritási Alap 2022 felhívására történő a „Lakhatási válsághelyzetek kezelése” című pályázat benyújtásáról
50/2023. sz. előterjesztés
Előterjesztő: Baranyi Krisztina polgármester

3./ Döntés a Fővárosi Szolidaritási Alap 2022 felhívására történő a „Ferencváros felelősségvállalása a kapcsolati erőszak áldozataiért” című pályázat benyújtásáról
51/2023. sz. előterjesztés
Előterjesztő: Baranyi Krisztina polgármester

(7 igen, egyhangú)

A szavazásban 7 bizottsági tag vett részt:

Deutsch László	Igen
Haladi-Bús Balázs	Igen
Illyés Miklós	Igen
Kelemen László	Igen
Péter Lajos	Igen
Torzsa Sándor	Igen
Vida Barbara	Igen
Jancsó Andrea	Távol
Sajó Ákos	Távol
Takács Zoltán	Távol
Zombory Miklós	Távol

NAPIRENDI PONTOK TÁRGYALÁSA:

1./ Javaslat a felnőtt háziiorvosi ügyeleti feladatok ellátására vonatkozó szándéknyilatkozat megtételére
54/2023. sz. előterjesztés
Előterjesztő: Baranyi Krisztina polgármester

Torzsa Sándor: Kérdés, hozzászólás nincs, kérem, szavazzunk az 54/2023. sz. előterjesztés határozati javaslatáról.

Hozzászólás nem volt, a bizottság az alábbi határozatot hozta:

ESZSICB 33/2023. (II.22.) sz.

Határozat

Az Egészségügyi, Szociális, Sport, Ifjúsági és Civil Bizottság elfogadásra javasolja a Képviselő-testületnek az 54/2023. – "Javaslat a felnőtt háziiorvosi ügyeleti feladatok ellátására vonatkozó szándéknyilatkozat megtételére" című – előterjesztést.

Határidő: 2023. február 23.

Felelős: Torzsa Sándor elnök

(4 igen, 2 nem, 1 tartózkodás)

A szavazásban 7 bizottsági tag vett részt:

Deutsch László	Igen
Haladi-Bús Balázs	Igen
Kelemen László	Igen
Vida Barbara	Igen
Péter Lajos	Nem
Torzsa Sándor	Nem
Illyés Miklós	Tartózkodás
Jancsó Andrea	Távol
Sajó Ákos	Távol
Takács Zoltán	Távol
Zombory Miklós	Távol

Kelemen László: A szavazásnál a tartózkodás gombot szerettem volna nyomni.

Torzsa Sándor: Jó, akkor visszavonjuk az előző szavazást. Kérem, szavazzunk az Egészségügyi, Szociális, Sport, Ifjúsági és Civil Bizottság előző szavazásának a visszavonásáról.

ESZSICB 34/2023. (II.22.) sz.

Határozat

Az Egészségügyi, Szociális, Sport, Ifjúsági és Civil Bizottság úgy dönt, hogy a 33/2023. (II.22.). sz. határozatát visszavonja.

Határidő: 2023. február 22.

Felelős: Torzsa Sándor elnök

(4 igen, 2 nem, 1 tartózkodás)

A szavazásban 7 bizottsági tag vett részt:

Deutsch László	Igen
Haladi-Bús Balázs	Igen
Torzsa Sándor	Igen
Vida Barbara	Igen
Kelemen László	Nem
Péter Lajos	Nem
Illyés Miklós	Tartózkodás
Jancsó Andrea	Távol
Sajó Ákos	Távol
Takács Zoltán	Távol
Zombory Miklós	Távol

Torzsa Sándor: Kérem, szavazzunk ismét az 54/2023. sz. előterjesztés határozati javaslatáról.

Hozzászólás nem volt, a bizottság az alábbi határozatot hozta:

ESZSICB 35/2023. (II.22.) sz.

Határozat

Az Egészségügyi, Szociális, Sport, Ifjúsági és Civil Bizottság az alábbi határozati javaslatot **elutasítja**:

„Az Egészségügyi, Szociális, Sport, Ifjúsági és Civil Bizottság elfogadásra javasolja a Képviselő-testületnek az 54/2023. – „Javaslat a felnőtt háziiorvosi ügyeleti feladatok ellátására vonatkozó szándéknyilatkozat megtételére” című – előterjesztést.”

(3 igen, 3 nem, 1 tartózkodás)

A szavazásban 7 bizottsági tag vett részt:

Deutsch László	Igen
Haladi-Bús Balázs	Igen
Vida Barbara	Igen
Kelemen László	Nem
Péter Lajos	Nem
Torzsa Sándor	Nem
Illyés Miklós	Tartózkodás
Jancsó Andrea	Távol
Sajó Ákos	Távol
Takács Zoltán	Távol
Zombory Miklós	Távol

2./ Döntés a Fővárosi Szolidaritási Alap 2022 felhívására történő a „Lakhatási válsághelyzetek kezelése” című pályázat benyújtásáról

50/2023. sz. előterjesztés

Előterjesztő: Baranyi Krisztina polgármester

Torzsa Sándor: Nem látok bejelentkezőt, viszont nekem lennének kérdéseim, nem tudom, hogy kihez lehet feltenni, mert az előterjesztő nincs itt. Ki az, aki fog tudni válaszolni a kérdésekre? A FESZGYI. Először is nekem

az első kérdésem az, hogy az előterjesztésnek három melléklete van, és az utolsó melléklet egy költségkalkuláció, ahol az utolsó sor mellé oda van írva pirossal, hogy: „A maximálisan pályázható összeg 80 millió forint, akkor, kérem, csökkentse a költségeket!” De az egész anyag 95 millió forintba van megtervezve, akkor ezt a sort most nekünk kellene csökkenteni, vagy még nincs olyan állapotban a pályázati anyag, hogy tudjunk róla érdemben dönteni?

Vibling Géza: Tudomásom szerint ennek a sornak a javítása fog megtörténni, legalábbis a Pályázati Csoport kérte az állásfoglalást, ugyanis a pályázati kiírás úgy szól, hogy 80 millió forintos támogatás kérhető, ami a projekt költségének a 60 százaléka lehet, és van egy kötelező minimális 40 százalékos önrész. Tehát, ha a támogatás maximum 80 millió forint lehet, akkor elvileg a projekt összköltsége 120 millió forint.

Gyurákovics Andrea: Nekem egy kérdésem lenne, és nem kritikaként mondom, de nekem egy picit zavaros. Ez már nem az első olyan alkalom, és nem Önök felé a kritika, sejtem, hogy a „hiba nem az Önök készülékében van”, hogy 2022. december 16-án ennek a pályázati kiírása, és a leadási határidő 2023. február 28-án. Megint egy utolsó pillanatos, valószínűleg Önöknek egy most kidelegált, pályázatról van szó, amiben most adott esetben most olyan helyzetben van ez a Bizottság, és a Pénzügyi és Ellenőrzési Bizottság is, illetve holnap a Képviselő-testület, amit vagy elfogadunk, vagy, ha nem fogadjuk el, akkor csúnyák és rosszak vagyunk, de javaslatot nem tudunk tenni adott esetben. Illetve a kérdéseinket most kutyafuttában tesszük fel, mert szorít az idő bennünket. Nekem emellett lenne egy olyan kérdésem, hogy mi van abban az esetben, ez egy optimista feltevés, hogyha a 40 százalékos önrészt megkapjuk a fővárosi pályázat keretében? Mi van akkor, ha nem kapjuk meg ezt az összeget? Úgy vettem ki a pályázatból, hogy ennek a projektnek akkor is meg kell valósulnia. Tehát akkor nekünk a fennmaradó pénzt erre a teljes projektre, ami, ha jól látom 95 millió forint, ki kell pótolni? Akkor lehet, hogy még további összegek is kerülhetnek a költségvetésből ide?

Vibling Géza: Be kell vallanom, hogy a csúszás a mi oldalunkról keletkezett, tehát az, hogy most került a Bizottság elé és a Képviselő-testület elé, az sajnos a mi sarunk. Mostanra tisztázódott több költségelem, és nem szerettük volna úgy benyújtani a pályázatot, hogy nincs kellő információ a Bizottság és a képviselők előtt a képviselő-testületi döntés kapcsán. A pályázati kiírás szerint egy projektköltségre lehet pályázni, aminek 60 százaléka a támogatás, 40 százaléka pedig önrész. Tudomásom szerint a támogatás megítélésekor, bízom abban, hogy vagy lesz lehetőség az összes költségre, de lehet, hogy előfordul olyan, ezt nem tudom garantálni, hogy lesznek nem támogatott tevékenységek, szolgáltatások. De gondolom, hogy a támogatási szerződés azokat a részeket tisztázni fogja. Terveink szerint az Önkormányzat önrésze, tehát ez a 40 százalékos önrész, pénzügyi technikai eszközöket jelent majd, tehát, amit mi önrészként vagy önköltségmentesen felhasználnánk, az vissza fog kerülni az Önkormányzat egyéb költségeibe, az nem egy elvesztett és fölösleges ráfordítás lesz az Önkormányzat részéről. Tehát úgy próbáltuk ezt a pályázatot összeállítani, hogy van benne olyan anyagi támogatás, ami hátralékok kiegyenlítésére szolgálna. Nem tudom, hogy kielégítő-e a válaszom. Tehát azt nem tudom megmondani, hogy az önrész nőhet-e vagy sem, hiszen ez egy elbírálás után lesz világos tudomásom szerint.

Torzsa Sándor: Ha jól értem, akkor ebben a programban 45 fő vehet részt. Azok vehetnek benne részt, szintén, ha jól értem, akik önkormányzati bérlakásokban laknak, és lakbértartozásuk van, ha jól látom ez a halmaz 272 fő. De erről nagyon megérné egy kicsit beszélni, mert közel 2700-2800 lakásunk van, ami azt jelenti, hogy 10 százaléka az önkormányzati bérlakásokban lakóknak el van adósodva, tehát anyagi problémákkal küzd. Ez önmagában egy érdekes történet, mert mindig azt szoktuk itt hallgatni a különböző bizottsági üléseken, hogy Ferencvárosban nincsenek szociális problémák, és ez az anyag azt írja le, hogy azért vannak, mert a szociális rendeletünknek a hatásköre nem terjed ki ezekre az emberekre. Tehát akkor ez itt egy hatalmas ellentmondás, mert ezek a pénzek a szociális rendeletünkben, illetve a költségvetésben folyamatosan megmaradnak, közben pedig itt a saját önkormányzati bérlakásainkban lévő lakók 10 százalékának pedig anyagi problémája van. A másik, ami nekem szemet ütött, hogy ennek a 272 főnek az összes lakbértartozása 38 millió 100 ezer forint, és pont ennyi az önerő. Tehát, ha azt csinálnánk, hogy ebből a 38 millió 100 ezer forintból elengednénk ezeknek az embereknek a lakbértartozását, akkor nem 45 főnek javítanánk a helyzetét, hanem mind a 272 embernek megoldanánk a problémáját. Nem tudom, hogy ez esetben nem jutott-e Önöknek az eszébe, hogy lehet, hogy ezt a pénzt érdemesebb lenne erre fordítani, nem pedig csak 45 főnek segíteni? 45 főnek valóban segítünk, de mi lesz a többivel? Tehát mi lesz a maradék 230 fővel, aki ebben a programban nem tud részt venni? Illetve nekem még az is lenne a kérdésem, hogy ezt a programot, ami ide van írva, csak lakbértartozás felhalmozásának a csökkentésére lehet költeni, de hát logikus, hogy ezeknél a családoknál valószínűleg más rezsiköltségek is vannak, amik szintén

valószínűleg adósságként merülnek fel. Ezeknek a száma, mérete ki sem derül ebből az anyagból, tehát azt nem is tudjuk, hogy ez mekkora pénzösszegű lehet. A másik az, hogy itt 272 főről beszélgetünk, gyors számolásom alapján kb. kevesebb, mint 12-13 százalék ez a 45 fő. Viszont túl kicsi a halmaz, és túl nagy az a kör, akiről mi azt feltételezzük, hogy csak és kizárólag azért nem tudja fizetni a rezsijét, mert nem targoncakezelő, nem dajka, vagy nem bolti eladó. Tehát nincs szakmai végzettsége, miközben azt látjuk, azt tapasztaljuk, hogy a FESZOFÉ Kft-nél folyamatosan ki van írva az, hogy: „dolgozókat keresünk”. Magasabb a bére egy FESZOFÉ Kft-s dolgozónak, mint egy dajkának. Azt látjuk, hogy folyamatosan ki van írva a FEV IX. Zrt-nél, hogy: „Parkolóőröket keresünk”. Csak kérdezem, hogy biztos-e, hogy az iskolai végzettség hiánya a probléma ezeknek a családoknak az eladósodottságánál? Mert a FESZOFÉ Kft-nél az a legnagyobb probléma, hogy nincs munkavállaló, és a FESZOFÉ Kft., ha odamegy egy munkavállaló, egy idő után kiképzzi, tehát ad szakképesítést neki. De egyáltalán nem mennek oda az emberek. Sokszor vidéki bejárókkal kell megoldania a FESZOFÉ Kft-nek a munkaügyi problémáit. Kérdezem én, hogy mi alapján született az a megoldás, hogy ezeknek az embereknek az a gondjuk, hogy nincs megfelelő iskolai végzettségük? És hova tovább, elhangzott, nem is olyan régen, a Közterület-felügyelet vezetőjétől, hogy azért kellene megszüntetnünk 6 státuszt, mert nem talál közterület-felügyelőt. Akkor miért nem közterület-felügyelőt képzünk? Nem értem, hogy ezeknek a szakmáknak a kiválasztása hogyan lett, milyen alapon lett végig gondolva?

Vibling Géza: Lehet, hogy még részletesebben kellett volna a projekt indokoltságát, illetve a programokat leírni, de nem 45 főt vonunk be ebbe a programba. Ez egy viszonylag komplex lakhatást segítő program. A képzés biztosítása ennek a programnak csak egy eleme. A képzés során terveink szerint 45 fő képzésére lesz lehetőség. Hogy miért ez a háromféle képzést terveztük? Egyrészt azért, mert a képző intézmény, akit megkerestünk, azt jelezték, hogy a gépkezelői, azaz a targonca vizsgával Budapesten és Budapest környékén rengeteg álláshely van, ahol könnyen elhelyezkednek, illetve a dajkaképzés és az élelmiszer eladó képzés még az, amiben az elhelyezkedés viszonylag könnyű. De ahogy a leírás is tartalmazza, itt nem 45 fő bevonásáról van szó, egyrészt írtuk, hogy 195 bérlő 50 ezer forintnyi bérleti díjtartozással rendelkezett januárban. Mondhatnám azt, hogy véletlen egybeesés a 38 millió 100 ezer forint, de azért igyekeztünk úgy alakítani, hogy ez azért egybeessen azzal a tartozással, amit leírtunk, hogy a Bizottság előtt és a Képviselő-testület előtt ez nyilvánvaló legyen. A pályázat kiíró részéről visszaérkezett egy állásfoglalás, hogy ilyen közüzemi tartozásra is lehet a pályázati költségeket fordítani. Tehát nem véletlen, hogy ez az összeg szerepel ott, erre próbáltam utalni az előbb is. Tehát itt adósságkezelési szolgáltatáson kívül és a képzésen kívül ezek is csak részelemek. Ehhez kapcsolódik munkaerő piaci egyéb szolgáltatás, tehát az önéletrajzírástól kezdve az állásinterjú technikákra való felkészítésen kívül, és nem csak a lakbértartozók, hanem az utcán élő hajléktalanok közül is tervezzük még a képzésbe is bevonni embereket, tehát a terveink szerint a 45 főből 10 fő az utcáról lesz. Tehát ez a 270 nem tudom hány főt, nem látom az anyagunkban, de lehet, hogy benne van. 195 bérlőt írunk, illetve, hogy mennyien voltak az elmúlt év során az utcán. Nyilván ezeket az embereket sokkal nehezebb megszólítani, akik évek óta az utcán tartózkodnak, tehát itt folyamatos motiváció megsegítés szükséges egyáltalán ahhoz, hogy a képzésre eljussanak. Tapasztalataink szerint a hátralékkal rendelkező háztartásokban az egyik fő probléma az, hogy nincs kiszámítható jövedelmük, illetve nagyon sok bérlő esetében jellemző az alacsony iskolai végzettség, a 8 általános. Mind a három képzés előfeltétele a 8 általános végzettség. Gondolván arra, hogy ezt a pályázatot nem csak megnyerni kell, hanem megvalósítani, olyan vállalatokat próbáltunk tenni, amik minél kevesebb buktatóval járnak, de nyilván ennek is meg van a kockázata, mint minden pályázatnak. Azonban ez a pályázat szerintem nem alkalmas arra, hogy egy kerület összes hátralék problémáját kezelje, ezért is gondoltuk azt, hogy a lakbérhátralékkal foglalkozunk, hiszen a lakhatást leginkább a lakbérhátralékból adódó tartozások eredményezhetik. Fontos a közmű díjtartozás is, de amíg ilyen esetben kikapcsolják a szolgáltatást, egy magas összegű lakbértartozásnál ott áll a bérleti szerződés felmondásának veszélye még akkor is, ha a kerületünk rendeletében benne van az, hogy elhelyezés nélkül utcára senkit nem teszünk ki. De azért egy bérleti szerződés elvesztése akkor is egy komoly törés egy ember életében. Ezért választottuk ki, hogy 45 embert képzünk. Fontos szempontnak tartottuk azt is, hogy a képző intézménnyel való előzetes egyeztetés, érdeklődés alapján kiderült, hogy 15 fő esetében vállalják azt, hogy a kerületünkben helyszínre jöjjenek ki és tartásuk meg az elméleti képzést. Ezt azért is tartjuk fontosnak, mert így is jobban tudjuk motiválni, hogy elmenjenek a kiválasztott emberek a képzésre, tehát ne legyen akadály az, hogy akár még a másik kerületbe is kell menniük. Ennek a programnak a költségrészét képezi az is, hogy amikor állásinterjúra megy, vagy BKK jeggyel vagy bérlettel. A hajléktalanok esetében, ha munkába áll, támogatni kell. Nem csak a hajléktalanok esetében, de a munkába álláskor az első hónap egy elég nehezen vihető időszak, tehát arra az időre is úgy mond jövedelempótló támogatással próbáljuk segíteni azt, hogy ez egy tartós munkahely legyen, meg tudja tartani a munkáját, ne legyen az, hogy nem tudja megvárni azt, hogy egy hónap múlva kap csak fizetést. Célunk van arra

is, hogy ne csak az alkalmi munkákból éljenek, ami napi vagy heti kifizetést jelent. Itt egy hónapig dolgozik az ember is utána kapja meg a fizetését. Próbáltuk minél körültekintőbben megírni ezt a programot, de nyilván vannak buktatói, mindig lehet olyan, ami esetleg elkerülte a figyelmünket. De nem 45 fő bevonását tervezzük.

Torzsa Sándor: Kérem, értse meg, hogy mi azzal tudunk dolgozni, amit Önök ide leírtak, és ha ez van ide leírva, akkor ez a pályázat. Tehát nem az van ideírva, amit elmond, ez a helyzet. Ugyanis, ha megnézzük a költségvetést, akkor le van írva, hogy a képzés 13 millió forintba kerül, 60 millió forintba kerül a pénzbeli támogatások költsége, jövedelempótló támogatás a képzési időszakra, lakhatás megtartásának támogatása. Ebből eléggé világosan következik, hogy ez csak azokra vonatkozik, akik részt vesznek ebben a képzésben, mert a képzési időszakra a zárójeles kitétel ezt jelenti. Ez a két tétel, ez a két szám a projektből 75 millió forint. További 8,5 millió forint ilyenekre megy el, hogy kommunikációs PR. költségek, vesznek nagyon helyesen windows-t és laptopot. Még futja 4,9 millió forint színpadra, fotósra, előadóművészre. A többi marad, 10 millió forint azokra a célokra, amire Önök pályáznának, bár azok is természetesen el vannak költve, amiket itt most felsoroltunk. Abban igaza van Igazgató-helyettes Úrnak, hogy az anyag három számmal dolgozik, mert hol 330 bérlőnek van tartozás, hol 109 főnek, hol 272-nek. Gondolom, hogy megvan a logika, hogy miért háromféle teljesen más szám van ebben az anyagban leírva, bocsánat, a 259 fő nem erre vonatkozik, de ez a három szám, az ez. Azt nem értem, hogy hol van benne a 272 fő, mi ezzel számoljunk, mert ez az, amit a pályázati kiírásba beemelték, tehát a projekt tevékenységénél „272 fő bérlő tartozik” kifejezés van 38 millió forinttal. Tehát kérem, hogy ezzel a számmal számoljunk, és azt mondta, hogy nem csak ez a 45 fő vesz részt ebben a történetben, de nem látom a maradék 230-nak a költségeit a pályázatban.

Gyurákovics Andrea: Mire szót kapok, szinte az összes kérdésemet Elnök Úr „ellövi”, úgyhogy egyetlen egy kérdésem maradt tulajdonképpen. A határozati javaslat alapján itt van, hogy ezt az önrészt szükséges biztosítani. Mivel most fogadtuk el a költségvetés II. fordulóját, miközben ezt a pályázatot írták, ez nekem nem tiszta. Nekünk ezután kell, vagy ez az összeg a FESZGYI idei költségvetési tervében benne van? Tulajdonképpen ez az egy kérdésem maradt, mert Elnök Úr „ellötte” azt, amit én is fejben összeraktam, hogy kerületi cégeink vannak, akik várnak a munkaerőre, és valószínű lehet, hogy ezt is figyelembe kellett volna venni.

Noska Zoltán: Az önrésszel kapcsolatban szeretnék pontosítani, hogy amennyiben a támogató kevesebb támogatást igényel meg, mint amire mi pályáztunk, abban az esetben lehetőség van visszatervezni a szakmai programból, és a költségvetést is lehetőség van visszatervezni, ami azt jelenti, hogy ilyenkor ennyivel nyilván csökken a szakmai tartalom is és az önerő mértéke is.

Torzsa Sándor: Hadd kérdezzem meg Irodavezető-helyettes Urat, mert Irodavezető Úr nincs itt, és ez a probléma tényleg nem hagy nyugodni, hogy itt van 272 ember, ez az önkormányzati bérlakásokban lakóknak a 10 %-a, akikről a FESZGYI azt írja, hogy ők kiesnek a szociális rendeletünk hatálya alól. Nem tudom, hogy nem kellene Önöknek egymással beszélniük? Bocsánat, hogy ezt a kérdést így felteszem, mert mi itt rendszeresen kérjük, a legutóbbi bizottsági ülésen is kértem, hogy a szociális rendeletet alakítsuk át annak megfelelően, hogy ne legyenek ilyen problémák, aztán kiderül, hogy a szociális rendeletünk nem képes az önkormányzati bérlakásokban lakók 10 százalékánál megakadályozni, hogy így eladósodjon. Az a legnagyobb probléma, hogy nekünk van egy szociális rendeletünk, ami ezzel a céllal van létrehozva. Akkor ez hogyan van? Ezt a helyzetet valahogy fel kellene oldani, mert onnan jön egy ilyen, hogy itt minden rendben van, onnan meg jön egy ilyen, hogy eléggé nagy a probléma?

Halmi András: A szociális rendelet szükség esetén módosítható, ha érkezik olyan jelzés a Szakiroda felé, hogy milyen irányba készüljön módosító javaslat, az nyilván Önök elé kerül. Arról lehet akár előzetes egyeztetés a Hivatal és a FESZGYI között, hogy mi az, ami indokolt lehet vagy lehetne. Ilyen megkeresés felénk nem érkezett, sem az anyag előtt, sem előzetesen. Nyilván a szociális rendelet felülvizsgálata nem csak most, hanem folyamatosan téma, és témának is kell lennie, ha bármilyen ilyen javaslat, észrevétel jön, mi azzal foglalkozni fogunk, de eddig ilyen nem jött, ezért ez nem is került napirendre nálunk.

Deutsch László: Az igazság az, hogy mi Lokálpatrióták a határidő közelsége miatt hiányosságot és pongyolaságot észlelünk az előterjesztésben, és most ragadom meg az alkalmat arra, hogy felhívjam a Hivatal, illetve az Önkormányzat cégeinek a figyelmét arra, hogy egy pályázatra időben csatlakozzanak rá, ne az utolsó pillanatban, és akkor ez elkerülhető.

Kelemen László: Egy rövid kérdésem volna. Látom, hogy van itt a költségek között színpadfotós, előadóművész. Nekem ez egy picit furcsa egy ilyen jellegű pályázat esetében. Mit takar ez a történet? Vagy mit tervezünk? A színpaddal kapcsolatosan van nekünk FMK meg egy csomó mindenünk, az nem alkalmas erre? Vagy nem tudtak megegyezni? Vagy a FESZGYI-nek fizetnie kell az FMK-nak? Vagy hogyan van ez?

Torzsa Sándor: A terembérlet költség, amiről beszélünk itt, egy izgalmas költség benne.

Vibling Géza: A színpad és a terembérlet megint egy olyan költség, hogy lehetne az FMK-ból a terembérletet ingyenesen szolgáltatásként használni, az ingyenes terembérletet azonban nem támogatja a pályázat, arra nem kapunk semmilyen forrást. Tehát az, amit mi a pályázati forrásból terembérletre megkapunk, az FMK költségét nyilván növelni fogja. A színpad és a színpadfotósra vonatkozóan van a projektnek egy olyan programelem része, ami lakossági szemléletformáló beszélgetéseket tervez, céloz meg Ferencváros különböző részeiben. Tehát ezt a helyi adottságoknak megfelelően tervezzük, úgymond tapasztalati szakértő, hajléktalanságból kiutat megtaláló személyek mondják el az élethelyzetüket, az élettapasztalataikat. Ferencvárosnak van egy „LÉLEK” programja is, itt is élnek bérlők. Tehát olyan hajléktalanok segítése és támogatása iránt elkötelezett résztvevőket, szereplőket szeretnénk meghívni, és olyan rendezvényeket szervezni, ami a lakosság és mindenki által tapasztalható hajléktalanokkal szembeni negatív attitűdöket próbálja enyhíteni, változtatni. Fontosnak tartjuk, hogy ilyen is legyen, ez a program erre is adna lehetőségeket. A színpad és a színpadfotós ennek a programnak a megvalósítását tenné lehetővé. Továbbra is mondom, hogy nem 45 fő bevonása a célja a projektnek. Az első két hónap egy kiválasztási folyamatról fog szólni, de ez leginkább a képzéseket érinti. Elég komoly feltételek vannak, a képzés időtartama alatt nem lehet cserélni az embereket. Aki jelentkezik a képzésre és kiesik, nem lehet más személlyel pótolni. Tehát itt egy komoly előszűrésről, jelentkezésről és kiválasztásról is szó van. Illetve sokkal pontosabb adatot a hátralékosokról nem tudunk adni, mint a januári adat, mert ez naponta változik. Tehát befizetnek tartozást, új tartozók lesznek az 1 év során. Célunk az, hogy ahány bérlőt lehet, és a pályázati forrás lehetővé teszi, annak a lakbérhátralékának a tartozását enyhítsük, vagy segítsünk kiegyenlíteni. Igen, van egy rendelet, egy szociális adósságkezelési szolgáltatásról is, itt szerintem most nem az a kérdés, hogy ez jó vagy nem jó, hanem mindig is voltak és mindig is lesznek olyanok, akik kiszorulnak ebből. Vagy azért, mert annyi jövedelmük sincs, hogy a szolgáltatásban elvárt feltételeket teljesíteni tudják, vagy azért, mert volt egy olyan időszak az életükben, amikor nem rendelkeztek jövedelemmel, de most már rendelkeznek, viszont az akkor keletkezett tartozásuk kiegyenlítése továbbra is gondot okoz a háztartásnak. Azt gondolom, hogy ezzel a projekt nem tudja vállalni azt, hogy az összes közüzemi díjtartozást és hátraléktartozást kiegyenlíti, de igyekszik azt mérsékelni, mégpedig egy pályázati támogatásból, ami reményeink szerint az önkormányzati kintlévőségeket fogja csökkenteni, illetve reményeink szerint lesz legalább 45 olyan ember, aki ezeknek a képzéseknek az elvégzése révén egy biztos és tartós munkához, foglalkoztatáshoz jut a munkaerő piacon, nem a támogatott munkaerő piacon. Tehát a célunk alapvetően ez.

Torzsa Sándor: Egy kérdésre nem kaptam választ, ami engem tényleg extrém módon érdekel, mert itt tényleg az van leírva, és itt még egyszer megnéztem, hogy ez a 272 ember az, aki a rendeletünk hatályán kívül esik. Önök erről tudnak. Akkor miért ilyen színpadot csinálunk, meg érzékenyítjük a lakosságot? Miért nem jelezte a FESZGYI a problémát a szakirodának? A szakiroda azt állítja, hogy nem jött ilyen jelzés senki részéről, hogy ezek az emberek kiesnek a rendeletnek a hatálya alól, és ezért gyűlik nekik össze az adósságuk. Ez egy érdekes kérdés, mert mi itt a Bizottság keretein belül rendszeresen érdeklődünk, sőt még talán emlékeznek arra, hogy amikor a rezsicsökkentés téma volt szeptemberben, akkor külön meg is kértem mind a szakirodát, mind a FESZGYI-t, hogy legyenek kedvesek ezt monitorozni, és, ha szükséges, mi mint döntéshozók ebbe be tudjunk avatkozni. Most látok egy pályázatot, amit beadunk a Fővárosba, és azt írjuk le, hogy a lakosságunknak a 10 %-án nem segítünk a szociális rendeletben, és ezért van nekünk erre szükségünk. Ezt problémának gondolom, mert így azt a képet állítják ki rólunk, mint hogyha nekünk olyan lenne a szociális rendeletünk és a városvezetésnek esetleg teljesen a mentalitása, hogy úgy van megalkotva a rendeletünk, hogy jelentős adósságok gyűlnek össze. Nekem ez tényleg problémát okoz, holott egyébként mi ezt több ízben jeleztük. Szeretném, ha kiderülne az, hogy miért nem történt a jelzés a szakiroda felé, amikor tényleg most már eléggé nagy, 38 millió forint mennyiségű tartozás gyűlt össze 272 embernél, amiről Önök azt állítják, hogy a rendelet hatályán kívül esik. És, ha nincs ez a pályázat? Akkor hogyan fogjuk ezt megtudni?

Vibling Géza: Máshol kezdeném, és próbálok erre válaszolni. Tehát nem tudjuk meghatározni azt, hogy hány ember fog ebben a programban részt venni, hiszen vannak a programnak olyan elemei is, amik nem fognak

költségekkel járnak. Tehát az álláskeresési szolgáltatásunk, a nappali melegedőben a munkaerő piacra való szolgáltatásunk. Ezek igazából plusz költségek, a szakember díja jár plusz költséggel, de nem jelent költségeket. Ez a 272 bérlő tartozás a januári helyzet alapján 25 ezer és 1 millió forint összegig terjedő lakbértartozásokra vonatkozik. Nem jelenti azt, hogy ők kiszorulnak a támogatásokból.

Torzsa Sándor: De bocsánat az van odaírva, hogy: „Jelen pályázatunkkal azokat szeretnénk támogatni, akiknek 2 hónapnál nagyobb tartozása van, az adósságsökkentő támogatásban alacsony jövedelmük miatt nem tudnak részt venni, vagy jövedelmük meghaladja a rendeletben előírt határt, vagy a tartozás nagysága miatt az adósságsökkentő támogatásban nem támogatható.”

Vibling Géza: Így van, próbálom kifejtetni, tehát az adósságkezelési szolgáltatásnak van egy előírt követelménye. Sokan nem csak amiatt nem vesznek részt az adósságkezelési támogatásban, mert vannak azok a bérlők, akik vagy a jövedelemhatárnál magasabb jövedelemből élnek, vagy tényleg olyan alacsony a jövedelmük, hogy nem teszi lehetővé számukra ezt a támogatást igénybe venni. 25 ezer forintos jövedelemmel az, hogy ők törlesszék a tartozásaik egy részét, fizessék a havi kiadásait és még megéljenek, sok esetben nem teszi lehetővé, hogy ezt a fajta támogatást, az adósságsökkentési támogatást igénybe vegyék. Lehet, hogy ez a 272 bérlő a 25 ezer és 1 millió forint közötti tartozással rendelkező bérlőkre vonatkozik, és nyilván közülük azoknak a támogatását célozzuk meg, akik az adósságkezelési szolgáltatásban nem tudnak részt venni. De, ha rosszul fogalmaztam, akkor ez az én hibám, hogy belekerültek azok is, akik az adósságkezelési szolgáltatást igénybe tudják venni. De az adósságkezelési szolgáltatásnak is van egy olyan eleme, hogy például 1 millió forintos tartozást nem tud kezelni. A támogatás egy meghatározott rész, az önrésze annak a 25 százaléka, tehát fennmaradna sok esetben 1 millió forintos tartozásnál 600 ezer forint. Ahhoz, hogy a feltételeket vállalni tudják, és biztosítva lássuk azt, hogy a tartozását is törleszti, az egész adósságtömeget kezelnénk egy 300 ezer forintos önkormányzati támogatás mellett, akkor maradna 700 ezer forint, és arra a 700 ezer forint tartozásra kellene velük olyan megállapodást kötni, hogy az adósságkezelési szolgáltatás időtartama alatt, ami 1 év, arra is kössenek megállapodást a részletfizetésre a szolgáltatóval. 700 ezer forint, 70 ezer forint körüli önrészfizetés lenne, tehát egy szóval sem gondoltuk, hogy ebből olyan következtetést lehet levonni, hogy a kerületnek nem megfelelő a helyi szociális támogatási rendszere. Olyan megoldást próbálunk kitalálni, amivel a tartozásoknak egy jó része leírható lenne bizonyos bérlők esetében. Inkább erre helyezném a hangsúlyt, hogy ezzel több millió kintlévőség kezelésére lenne lehetőség.

Torzsa Sándor: Egyre kevésbé értem, most akkor benne vannak ezek a kis tartozások is, a 25 ezer forintosak, meg benne van az 1 milliós tartozás is. Csak azért nem értem ezt a dolgot, mert rendszeresen érdeklődök afelől, akár Janitz Gergő irodavezető úrnál, aki perpillanat éppen nincs itt, és máshol, hogy a vendéglátóipari helyeknek rendszeresen, nyakra-főre engedünk el különböző bérlési díjtartozásokat, lakosságnak meg soha nem. Ezt én mindig fel szoktam tenni, és az szokott lenni a válasz erre, hogy nem jellemző az, hogy van tartozás, és most kiderül, hogy van. Még egyszer mondom, ha azt mondja nekem Igazgató-helyettes úr, hogy az önkormányzati bérlakásokban lakóink 10 százaléka adóssággal küzd, az nem olyan mértékű probléma, hogy be kell avatkozni, akkor lehet, hogy bennem van a baj. Tehát konkrétan ott tartunk ennél a szituációnál, hogy minden 10. ember, aki bent lakik az önkormányzati bérlakásunkban, a lakbértörlesztés problémájával küzd. Nem 1 százalék, nem 2 százalék. Valakiknek millió forintos tartozásuk van, ahogy Ön is elmondta. Nem tudjuk, nem látjuk, hogy hány százalék, akinek 25 ezer forintos tartozása van, és azt sem látjuk, hogy mennyi az, akinek millió forintos tartozása van. De akkor is ez a szám effektíve összejött, ez itt van, látjuk itt előttünk. Bocsánatot kérek, engem nem nyugtat meg az, hogy van 45 ember, aki talán majd elvégez egy iskolai végezettséget, mert Ön azt mondja, hogy 25 ezer forint a jövedelme, és ezért kikerül az adósságkezelési támogatásból, közben meg a FESZOFÉ Kft-nél folyamatosan ott van az, hogy elhelyezkedhetne, de mégsem helyezkedik el a FESZOFÉ Kft-nél. Nem érzem azt, hogy meg fogja oldani ezt a problémát az, hogyha most elküldjük dajkának, meg elküldjük bolti eladónak, meg kiképezzük őt, mert nem biztos, hogy itt van a probléma, de lehet, hogy én tévedek.

Vida Barbara: Most már én is egy picit elvesztem, az elején úgy éreztem, hogy értem ezt az egész történetet, aztán egyre kevésbé. Ez egy teljesen külön projekt kifejezetten arra, hogy azoknak, akik ezt a három szakmát szeretnék tanulni. Készült-e bármiféle felmérés, hogy kik lennének azok, akik jelentkeznének? Nyilván vannak olyan emberek a FESZGYI-ben, akik kapcsolatban állnak ezekkel a családokkal. Valóban van-e háromszor 15 fő, aki szívesen menne képzésre? Még az jutott eszembe, akiket én itt a kerületünkben nehéz helyzetű családokat ismerek, ott sokszor az a probléma, hogyha el is megy az anyuka takarítani, valóban nincs meg a 8 általánosa, tehát már kiszorulna egy ilyen jellegű oktatásból, de utána azért nem tudja elvégezni, nem azért, mert nem akarna

dolgozni, hanem kisebb gyerekei vannak, betegek lesznek, kétszer-háromszor hiányzik, elküldik. Ilyen más típusú problémák vannak itt a családnál, és arra viszont itt nem látom a választ feltétlenül. Vagy sok családnál, nyilván Önök jobban ismerik a családokat, nem akarok ebbe így belefolyni. De ilyen jellegű problémák is vannak, lehetne valahogyan azokat is orvosolni? Hiszen az is lakhatási problémát okozhat egy idő után. Azért nem tudom, 1 millió forintos tartozást egy szociális bérlakásban azért elég nehéz felhalmozni. Nem inkább már piaci alapú bérlakás van ott? Nem tudom, hogy ezt most a Hivataltól kérdezzem, vagy kitől? Ez hogyan halmozódott fel, mert az már nagyon sok ideje nem fizető bérlő, ha csak a lakberről van szó?

Vibling Géza: Az valóban több családnál is probléma, hogy akár egy betegség, akár a gyerekek felügyelete gondot okoz egy munkahely megtartásában. De ez a projekt nem fog tudni mindenre választ adni. Igazából a szakmai egységektől a tapasztalataik alapján volt egy olyan visszajelzés, hogy több tartozás háttérében az alacsony iskolai végzettség áll, a szakképzettség hiánya, emiatt egy munkaerő piaci hátrány. Tehát ezért erre is próbáltunk választ keresni, és mondom, ez egy tervezet, egy pályázati terv. Illetve azokat az adatokat vettük alapul a hátralékok kapcsán, amelyek rendelkezésünkre álltak, és ezek alapján próbáltunk egy olyan költséget, ami alátámasztható, a pályázatba beilleszteni.

Kelemen László: Nem nyugodtam meg, azt értem, hogy ez egy pályázat, értem, hogy mi a célja, de azért mégiscsak elének került egy szám, hogy a bérlakásban lakóink 10 százaléka bajban van. Engem nem győzött meg az, hogy tudjuk-e pontosan a számot, hogy hányan vannak ilyen bajban, és az sem, hogy akkor most a szociális rendeletünk alkalmas-e ezeknek az embereknek a segítésére vagy sem. Nem tudom, hogy lehet-e ezzel kapcsolatosan valamilyen anyagot kérni, vagy bármit, mert nekem úgy tűnik, hogy baj van, tudom egy pályázati anyagból, hogy baj van, és egy kicsit homályban tapogatózunk és nincsenek pontos számok és pontos adatok. Ha pedig baj van, akkor azzal mindenképpen kellene foglalkoznunk.

Haladi-Bús Balázs: Csak annyit szeretnék kérdezni, ha jól értem, itt két dologról van szó, van egy pályázati lehetőség, a másik pedig, ami felmerült, hogy itt ennyi embernél van probléma. Ugye?

Torzsa Sándor: Szerintem Haladi-Bús Balázs kiválóan érti a helyzetet, hogy nekünk azzal van problémánk, hogy itt most 230 ember a levegőben fog lógni, vagy megoldjuk, vagy nem oldjuk meg a helyzetét, de viszont az anyag alapján 230 embernek az adóssága a levegőben fog lógni, és nem tudjuk, hogy azzal mi lesz. Igen, az a beszélgetésnek a tárgya.

Haladi-Bús Balázs: De gondolom, hogy itt most az a lényeg, hogy a pályázati kiírás legyen patent összerakva, az legyen a lehető legmegfelelőbb. A másik problémát pedig gondolom, egy másik napirendként kellene megbeszélni. Nem? Most ugye itt a pályázati kiírásról van szó, hogy ez meg tudjon valósulni. Csak annyit szerettem volna jelezni vagy kérdezni, nem tudom, mert olyan emberek esetén, akik ilyen problémákkal küzdenek, nem lehetséges-e az, hogy a pályázati kiírásba belekerüljön egy olyan lehetőség, hogy fogalmazzam meg, mert elképzelhető, hogy lesznek olyan emberek is, akik még szégyenlősek és nem mondják azt, hogy ők nem telihassal érkeztek ezekre a képzésekre, vagy tanórákra. Az ő esetükben nem lehetne-e azt belevenni a pályázatba, vagy megemlíteni, hogy esetleg tudnak valamilyen formában étkezni? Ennyi lett volna csak a kérdésem, ez így felmerült bennem. Amennyire én tudom, lehet, hogy esetleg ez is okozhat problémát. Ennyi a meglátásom.

Vibling Géza: A kérdésre válaszolva, a projekt része az, hogy a képzési napokra egy bruttó 8 ezer forintos jövedelempótló támogatással számol. Illetve a hajléktalanok esetében nyilván ez mást jelent, mint a lakásokkal rendelkezők esetében, tehát ilyen különbséget is próbálunk tenni, hogy az ő támogatásuk még akár egy lakhatás biztosítására is elégséges legyen, de mind a képzési napokra, mind a vizsganapokra tervezünk ilyen támogatást biztosítani.

Vida Barbara: Értem én is, hogy ez egy két külön dolog, de igazából nem az a mi kérdésünk, ha van egy ekkora tétel, közel 40 millió forint, ami megoldhatná az összes adósság kezelését, plusz még ahhoz jön valami, akkor nem lehet egy olyan pályázatot összerakni, ami mindegyiket megoldja? Tehát rendelkezésre állna ez a 40 millió, amiből mindenkinek a lakbérhátralékát fizetnénk. Nem írtam még ilyen pályázatot, de ez a pályázati kiírás még akár alkalmas is lehetne erre, és akkor ezt úgy alakítani, hogy az összes ferencvárosi lakos, akinek szüksége van rá, beleférjen.

Torzsa Sándor: Igen, azt próbáljuk meg körbejárni, hogy van 237 ember, akinek összességében van 38 millió forint tartozása, itt segítünk 45 embernek 95 millió forintért, de nem tudjuk, hogy mi lesz a 230 emberrel. Közben az önerő, amit mi hozzáteszünk, elég lenne arra, hogy mind a 275 embernek valamilyen módon elengedjük a tartozását, mert fillérre pontosan annyira jön ki, mint amennyi nekik a tartozásuk. Ez az, amit próbálunk mi itt körbejárni, hogy mi ebben a helyes irány, és ezért beszélgetünk most erről, hogy ezt tudjuk megfontolni a pályázat beadásakor. A másik, amit megkérdezek, és megfontolja majd a Bizottság, én egyébként meg fogom ezt szavazni, ezt itt jelzem, de attól függetlenül, hogy mindegyik olyan képzés, és ezt el is mondta Igazgató-helyettes Úr, hogy 8 általánoshoz kötött. Úgy tudom, hogy a közterület-felügyelőnek például nem kell 8 általános, persze nem vagyok benne 100 százalékgig biztos, de nem lehetne azt, hogy bolti eladó helyett, 10 bolti eladót képezzünk csak és 5 közterület-felügyelőt? Ha azt folyamatosan keressük, és van is erre státusz, akkor miért nem próbálkozunk meg legalább szétnézni saját házunk táján, hogy milyen hiányosságokkal küszködünk, és azoknak megfelelő képzést indítani? Mert akkor fixen már nem kell bérletet venni a munkakeresés szempontjából, nem kell nekik állást keresni, mert megvan az állás, amit esetleg be tudnának tölteni.

Vibling Géza: Elnézést, én az elején utaltam arra, hogy lehetne véletlen, hogy egyezik az önrész összege a lakbér kintlévőségekkel, és említettem azt is, hogy a pályázat kiíró válaszolt arra a kérdésre, hogy ilyesfajta támogatásokra is fordíthatunk a pályázatból. Igen, ha egy olyan döntés lesz, hogy ezt a támogatás megy jóváírásra, akkor a januári adatok szerint 38 millió forint el fog tűnni. Ugyanígy említettem a terembérletet is, hogy valószínűleg kérelemre használhatnánk ki ingyenesen, de mivel erre van egy támogatás, ez az intézménynek egy plusz bevételt fog jelenteni. Illetve a közterület-felügyelővel kapcsolatos felvetésre pedig azt tudom mondani, hogy ez egy terv. Megkérdezem a képző intézményt, hogy ilyen képzésük van-e? Vagy, ha nem nekik, akkor hol van ilyen képzés? Most már ezek a szakképzések is úgy működnek, hogy vannak képzőintézmények és van egy tőlük független vizsgáztatás. Megmondom őszintén, a közterület-felügyelő hiány nem volt az én fejemben, a kollégák fejében sem, ezt megkérdezzük, hogy van-e erre képzés, és annak mennyi az összege. Hogyha netán támogatást nyer ennek a projektnek a beadása, és ez a pályázati kiírásig nem fog tisztázódni, akkor nem tudom, feltételezem, hogy talán arra is lesz lehetőség, hogy módosítsuk a beadott pályázatot. Előfordulhat olyan, hogy mást valósítunk meg, egy képzést felcserélünk más képzéssel? Ezt nem tudom most így fejből megmondani.

Noska Zoltán: Egy alkalommal lehet szerződést módosítani, de nyilván indokolt esetben. Ha képzéseket beírtunk, akkor nem gondolom, hogy annak lenne bármi akadálya, hogy más jellegű képzések valósuljanak meg. Jelzem, hogy ez nem szokott problémát okozni. A kiírásban még az is bele van véve, hogy akár eltérő célokra is lehet módosítási igényt beadni, aztán ez az elbírálás kérdése, erre garanciát nem lehet vállalni. De ilyen jellegű, hogy most ez a szakma vagy az a szakma lesz a képzésben megvalósítva, nem gondolom, hogy ennek lenne akadálya. A pályázat kiírásába is bele lehet tenni, a beadott pályázati anyagban is lehet esetleg úgy megfogalmazni, hogy nem írunk bele konkrét szakmát, vagy csak felsorolás jelleggel példaként írunk bele, és akkor nyitva hagyjuk ezt a kérdést a pályázat benyújtásakor. Így meg aztán végképp kezelhető a dolog.

Torzsa Sándor: Még nem adtuk be ezt a pályázatot, de szívesen venném, ha esetleg holnapig dolgoznának ezen, és a képviselő-testületi ülésre esetleg a vita alapján átírnák. Szívesebben venném azt is, hogyha nem 45 főre pályáznánk, hanem 55 főre, és azt a 8,5 millió forintot, amit színpadra, meg PR. kommunikációra költenénk, és ilyen típusú történetekre, fotósra, meg előadóművészre, meg ilyenek, még inkább arra tennénk, hogy még 10 főt képezzünk. De hát ezt gondolják végig, mert holnapig még van erre lehetőség, hogy akkor mi legyen ebből.

Vibling Géza: A 45 főt, mint ahogy említettem, akármi közbejöhét, betegség, bármi a tanfolyamon, jelentkezés után nem lehet mással pótolni azt az embert. A 45 fő amiatt lett 45 fő, mert 15 fős csoport esetén van lehetőség arra, hogy helyben történjen az oktatás. Tehát 45 főnél is meg van a veszélye, de 55 főnél még inkább fennáll a veszélye annak, hogy nem fogjuk tudni teljesíteni a kitűzött célt.

Torzsa Sándor: Ez jól hangzik. Már azt hittem, hogy véget tudunk vetni a vitának. Tehát magyarul most beadunk egy olyan pályázatot, aminek a teljesülésében egyáltalán nem vagyunk biztosak? És akkor, ha nem teljesül, akkor vissza kell fizetnünk, gondolom a pályázati pénzt.

Noska Zoltán: Szerintem itt Igazgató-helyettes Úr arra céloz, hogyha egy pályázatban bevállalunk például képzést, akkor ezeket a képzéseket meg is kell valósítani, és akkor tudjuk ezeket költségként elszámolni, hogyha a képzést megkezdő személy el is végzi ezt a tanfolyamot, oktatást, képzést, bármit. Nyilván ez egy kockázat a pályázónak,

hiszen a pályázó vállal pénzügyi felelősséget azért, hogy ezek az emberek elvégzik. De ugyanakkor viszont 100 százalékos garanciája nincs annak, hogy a képzésbe bevont személy valóban hajlandó vagy képes elvégezni azt a tanfolyamot, azért valóban körültekintően kell meghatározni azt a számot, hogy kimondottan olyan embereket tudjunk csak bevonni ebbe a pályázatba, akikkel a legnagyobb a valószínűsége, hogy hajlandók és képesek is elvégezni ezt a képzést, és így van a legkisebb anyagi kockázat az Önkormányzat számára. A kérdésre szerintem válaszoltam, de még egyszer kiemelném, hogyha valaki nem végzi el, akkor nyilván az a költség nem elszámolható.

Torzsa Sándor: Jól hangzik. További kérdés, hozzászólás nincs. Kérem, szavazzunk az 50/2023. sz. előterjesztés határozati javaslatáról.

Több hozzászólás nem volt, a bizottság az alábbi határozatot hozta:

ESZSICB 36/2023. (II.22.) sz.

Határozat

Az Egészségügyi, Szociális, Sport, Ifjúsági és Civil Bizottság elfogadásra javasolja a Képviselő-testületnek az 50/2023. – "Döntés a Fővárosi Szolidaritási Alap 2022 felhívására történő a „Lakhatási válsághelyzetek kezelése” című pályázat benyújtásáról” című – előterjesztést.

Határidő: 2023. február 23.

Felelős: Torzsa Sándor elnök

(5 igen, 2 tartózkodás)

A szavazásban 7 bizottsági tag vett részt:

Haladi-Bús Balázs	Igen
Kelemen László	Igen
Péter Lajos	Igen
Torzsa Sándor	Igen
Vida Barbara	Igen
Deutsch László	Tartózkodás
Illyés Miklós	Tartózkodás
Jancsó Andrea	Távol
Sajó Ákos	Távol
Takács Zoltán	Távol
Zombory Miklós	Távol

3./ Döntés a Fővárosi Szolidaritási Alap 2022 felhívására történő a „Ferencváros felelősségvállalása a kapcsolati erőszak áldozataiért” című pályázat benyújtásáról

51/2023. sz. előterjesztés

Előterjesztő: Baranyi Krisztina polgármester

Vida Barbara: Látom, hogy itt van az illetékes. Lehet, hogy csak én nem figyeltem eléggé, de nem igazán tudom, hogy most ezekkel a lakásokkal épp naprakészen mi a helyzet? Most vannak benne, igénybe veszik? Egy picit erről tudhatunk-e vagy hallhatunk-e valamit?

Torzsa Sándor: Ezek azok a védett lakások, amik már Ferencváros-szerte ismertek.

Lombos Petra: Bár ez nem a pályázat része, de szívesen mondom el, hogy mi van a lakásokkal. Ferencvárosnak két védett lakása van. Mind a kettő lakás be van bútorozva, az egyikből kiköltözhet a bentlakó család, a másikban pedig bent élnek. Ott kértünk egy rövid hosszabbítást. Mind a két lakás egy éves határozott idejű bérleti szerződése decemberben járt le. Azóta az egyik lakásban egy rövid hosszabbítást kértünk, ők hamarosan ki fognak költözni. A másik lakásba pedig keressük a következő beköltözőt. Volt több olyan család, akivel kapcsolatba kerültünk, hogy felmérjük az ő élethelyzetüket, de jelen pillanatban mindenki vagy meg tudta oldani, aki szóba került, önerőből a lakhatását, nyilván akkor nem biztosítunk egy ilyen mankót az ő számukra. Vagy pedig olyan helyzetben voltak, mi azt is vizsgáljuk ilyenkor, hogy valóban segítséget jelent-e az ő számára az egy év bentlakás a lakásban, és azt láttuk, hogy a kimenete nem biztos, hogy az ő számára egy másik fajta szociális ellátásban kell segítséget kérnünk. Ott az egyik családdal abban állapodtunk meg a Ferencvárossal szerződésben lévő családok átmeneti otthonával,

hogy inkább ott töltik el a bentlakásuk idejét, még hosszabbítanak is egy fél évet az ottani bentlakással, mert nem tartották biztonságosnak a kiköltözésüket, de folyamatosan keressük a kollégákkal azt a következő családot, aki a megüresedett lakásba be fog tudni költözni.

Vida Barbara: De ezek már nem ilyen krízishelyzetben lévő családok részére fenntartott lakások, ha jól értem pontosan? Tehát nem arról szól a történet, mint ami a legelején volt, hogy egy sürgős kapcsolaton belüli erőszak, családon belüli bántalmazás, mint a védett házak, ahová menekítik akár egy szál bőrönddel is őket? Legalábbis ez volt az eleje. Akkor ezek szerint itt valami változott?

Lombos Petra: A múltkor, amikor itt voltam a Bizottság ülésén, akkor is arról beszéltünk, arról számoltam be Önöknek, hogy a lakásokban olyan biztonságot kereső személyek költöznek be, akik nem életveszélyben vannak. Életveszélyben, súlyos fizikai erőszak lehetőségével élő személyek nem a lakásokba költöznek be, hanem abba az intézménybe menekítjük őket, akik fel vannak készülve arra, hogy életveszély esetén is megvédjék a beköltözők életét. A lakásokba olyan személyek költöznek be, akik krízishelyzetben vannak, de nem közvetlen életveszélyben. A családon belüli erőszak esetében az életveszély egy bizonyos ideig áll fenn, attól még a veszélyeztetettség fennáll, és erre egyébként az intézményeknek nincs válaszuk, pont az a hiány van, hogy az intézmény életveszélyben tudja ellátni ezeket a személyeket, de az életveszély elmúltával már nincsenek intézményi válaszok a számára, a védett lakások pontosan ebben az időszakban, a felépülés időszakában tudnak biztonságos otthont jelenteni.

Torzsa Sándor: Nekem is lenne egy kérdésem, szeretném megérteni, hogy miért ezzel a projekttel pályázunk? Ha jól értem, akkor igazából a projektnek az egyik leghangsúlyosabb eleme az, hogy lakosságot edukálunk arra, hogy kvázi ilyen bejelentőként észleljen ilyen típusú történeteket. Elmesélek egy két-három évvel ezelőtti történetet. Engem, mint önkormányzati képviselőt, megkeresett egy hölgy, aki konkrétan kamerára vette azt, ahol a férj a körfolyosós gangon rúgja a feleségét. Tehát ez egy eléggé kézzelfogható bizonyíték, vagy eléggé kézzelfogható történet. Ezt a videofelvételt nagyjából főnek-fának, cserebogárnak megmutatta, a rendőrségtől kezdve mindenkin keresztül. Majd volt egy pont, amikor a hatóságok megérkeztek, és az lett belőle, hogy a kedves asszony nyilatkozott, hogy az ő férje a legjobb férj a világon, és ilyen nem is volt, nem is érti ezt a történetet, hogy miért, az ő urát ne bántsák. Egyéb problémának látom azt, hogy hiába van észlelés, mert van észlelés, nagyjából szerintem maradunk annyiban, hogy ez egy eléggé hangos folyamat, ezt észlelik, ha egyébként tesznek is bejelentést, akkor sajnos azt tapasztalom, nekem gyakori tapasztalatom, hogy nem az észlelés hiánya az, ami miatt a családon belül tartósan az erőszak fennmarad, hanem sokkal inkább az áldozatnak az a magatartása, hogy a vele szemben erőszakot elkövetőt védi, és azt nem látom, hogy ezt a problémát kezelnék, pedig, hogy fogalmazzam meg, lehet olvasni olyan típusú megoldásokat, amik hatékonyan tudnák kezelni. Vannak kifejezetten olyan anonim klubok, ahová az ilyen típusú emberek, akik a családon belüli erőszak áldozatai, lejárhatnak, ott segítséget kapnak abban, hogy fel tudjanak készülni arra, hogy esetleg elhagyják a férjüket. Tehát ezek a problémák, hogy kilátástalan semmije nem lenne, ha elmenne otthonról, és ne értsen félre, de akkor még mindig jobbak a pofonok, mint esetleg az az egzisztenciális kilátástalanság, amibe ő kerülne. Most az, hogy a szomszédok ezt észlelik, persze fontos meg helyes, de a problémának szerintem az alfája és omegája az, hogy azok, akik sajnos ezt el kell, hogy tűrjék, azok is sok esetben a bántalmazót védik. Úgy pedig szerintem nagyon nehéz segíteni egy ilyen szituációban.

Kelemen László: Talán nem véletlen, hogy a Vida Barbaránál is ezek a védett lakások merültek fel. Ebben a ciklusban, a ciklus elején sokat beszéltünk a kapcsolati erőszakról, és arról, hogy mit tud tenni az Önkormányzat ebben a dologban. Akkor egy nagyon hosszú vita volt a védett lakások kapcsán, most azt nem akarom kinyitni, hogy végül talán nem az lett, mint amiről itt a viták szóltak. Akkor most látunk egy ilyen bejövő pályázati anyagot, ami érthető, kiírtak egy pályázatot, jelentkezünk rá. Csak nekem valamiféle koncepciójellegű dolog hiányzik ebben a történetben. Ez egy nagyon fontos probléma, amiről beszélgetünk, értem, hogy most a lakosság felé nyitunk, és egyébként érzékenyítünk a lakosság felé, és ez egy nagyon jó történet, csak azt gondolom, hogy aki benne van egy kapcsolati erőszakban, annak nem hozzuk mindenféle eszközzel tudtára információkat. Hová fordulhat? Milyen szervek vannak? Milyen lehetőségei vannak? A portáról felhoztam a kerületi újságot, tudom, hogy ennek volt egy ilyen melléklete, de nem tudom, hogy eleget beszélünk-e róla? Az merült fel bennem kérdésként, hogy biztos-e az, hogy a szomszédot kell edukálnunk, és a szomszédot kell ellátni információval, nem pedig egy telefonszámot kifüggeszteni minden kapualjba, hogyha valakit kapcsolati erőszak ér, egy telefonfülkéből tud telefonálni, vagy bármi. Biztos, hogy jó célcsoport-e az, amit most kiválasztottunk, és amit szeretnénk megcélozni ezzel? Szerintem

ez egy fontos téma, amiről szeretném, ha többször is beszélénk bizottsági ülésen, és valami koncepciót látnánk, hogy tudjunk segíteni.

Lombos Petra: Sok kérdést tettek fel. Az első az, hogy az áldozatokat más módon érzük el, nem most ebben a pályázatban van. Biztos, hogy Ön is találkozott azokkal a sárga matricákkal, amin rajta van a telefonszámunk, és a kapualjakba, terület-szerte és lassan városszerte ragasztjuk ki mindenhova, szívesen hagyok itt belőle. De biztos, hogyha látja, akkor felismeri. A pályázatban azzal, hogy a lakosság érzékenyítését céloztuk, azért volt, mert minden alkalommal, amikor a lakosságot érzékenyítjük, amikor általában érzük el az embereket, akkor elérjük az áldozatokat is. Vannak célzott programjaink arra, hogyan érzük el az áldozatokat, de általában egy lakosság érzékenyítés azt szokta eredményezni, hogy az áldozatok jobban meg mernek nyilvánulni. Amit Torzsa képviselő úr említett esetet, nagyon sajnálatos, hogy a kapcsolati erőszak, a sorozatos kapcsolati erőszak Magyarországon magánvádas cselekmény, tehát az áldozat megítélésére, az ő biztonságérzetére, az ő előzetes tapasztalataira és a hatóságtól szerzett információra bízunk azt, hogy ő döntse el azt, hogy szeretné-e, hogy megbüntessék az elkövetőt vagy sem. Vagy vannak olyan cselekmények, amik ebben a témakörben hivatalból üldözendők, a gyermekbántalmazás minden formája, a súlyos testi sértés, az életellenes cselekmények minden formája. Azt gondoljuk, hogy igen, nagyon sokszor a magánvádas cselekményeknél az áldozatok még hezitálnak. Azt is tudjuk, hogy az áldozatok, vannak ilyen nemzetközi felmérések, hogy háromszor, négyszer futnak neki annak, hogy kijöjjenek egy bántalmazó kapcsolatból. Ez azt jelenti, hogy háromszor azt fogja mondani, hogy nem, mégsem bántott az az ember engem, de negyedszer lesz bátorsága arra, hogy azt mondja, hogy: „Igen, kérek segítséget”. Mi végig ott vagyunk, és azt mondjuk, hogy lehet, hogy háromszor fölősegesen dolgoztunk vele, úgymond feleslegesen, mert minden egyes kísérlettel közelebb jut. Ez az illető asszony, amit Torzsa képviselő úr említett, még nem volt készen, hogy egy magánvádas cselekményt bejelentessen, és az ezzel járó rendőrségi bizonyítási és bírósági procedúrát végigvigye úgy, hogy nagy valószínűséggel az elkövetőt próbára bocsájtják, maximum felfüggesztett börtönbüntetést kap. De azt már egy nagyon-nagyon jól bizonyított esetben. Tehát az, hogy a bűnüldözésnek nem nagyon korrektek a válaszai erről, nem nagyon egyszerű az áldozatok dolga, ebből is következik az, hogy sokszor visszavonják a bejelentéseiket, nem élnek a magánvádas eljárás lehetőségével. Mi arra törekszünk, hogy akik hozzánk kerülnek, akár úgy, hogy a szomszédságukból valaki jelez, nem nekünk, lehet, hogy csak ad neki egy ilyen matricát és azt mondja, hogy: „Ha van lehetőség, akkor hívd fel ezt a számot, tudom, hogy mi történik veled.” A Covid alatt voltak olyan jelzéseink, amikor szomszédok hallottak visszatérő gyereksírást egy-egy lakásból. A kollégákkal sikerült kiderítenünk, hogy honnét van ez a gyereksírás, és mi történik. Hogy bajban van-e az a gyerek? Szerencsére ott nem volt nagyon nagy baj. De ezek nagyon fontos jelzések, nagyon fontos, hogy egy bajban lévő gyereket, lehet, hogy csak annyit észlel a környezete, hogy sír folyamatosan az a gyerek. Vagy azt látja valaki, hogy az utcán valaki megüti a gyerekét. Mi arra próbálunk ezekben a lakossági érzékenyítéseknél lehetőséget adni, arról beszélgettünk, hogy mi az, amikor beleszólunk egy helyzetbe, és mi az, amikor nem szólunk bele. Hogyan tudunk úgy beleszólni, hogy a saját testi épségünket, a saját biztonságunkat a lakókörnyezetben a mi életminőségünket ne veszélyeztessük? Hogyan tudunk anonim módon bejelentést tenni, hogyha az szükséges? Egyébként, hogy miért erre pályázunk. Azért erre pályázunk, mert amikor a Főváros monitorozta a Budapesten lévő programokat, akkor Ferencváros kapcsolati erőszak programját nagyon erősen kérdezte, hogy milyen tapasztalataink vannak. A pályázat kiírása jórészt azokra is irányul, amiket mi már elterveztünk, megvalósítottuk. A tudatos szomszédképzést úgy gondoltuk, hogy kialakítjuk, hogy Covid kibeszélő sátorral sokat találkoztunk a lakossággal, sokan jöttek oda hozzánk és kérdeztek, akartak beszélgetni erről a témáról. Arra is nyitottak voltak, hogy ezt akár csoporthelyzetben tegyék meg. Azt gondoltuk, hogyha a szomszédsági viszonyokat tudjuk erősíteni, akkor abban az áldozatok helyzetét is tudjuk erősíteni. Akkor esetleg tudunk néhány áldozathoz úgy eljutni, hogy nem mi megyünk oda hozzá egy jelzés alapján, hanem egy barátja, egy szomszédja, egy fodrásza, vagy bárkije velünk össze tudja kötni. Nagyobb ez a bizalomtranszferálás ilyenkor, nagyon fontos tud lenni, hogy van egy olyan bizalmi személy, aki össze tudja kötni egy hivatásos segítővel. Tehát a tudatos képzést azért tettük bele, mert nagyon jók voltak a visszajelzéseink ezzel kapcsolatban, a tudatos szomszéd, a lakosság érzékenyítésnek ez a formája meglehetősen ésszerű hozzáállás, és azt várjuk tőle, hogy a különböző kerületrészekben más egyéb kapcsolódások is meg tudnak erősödni, és a téma iránt érdeklődő emberek, túlélők, és jelenleg áldozati helyzetben lévő személyek is el tudnak ide jönni. A másik a jelzőrendszer érzékenyítése, az is egy olyan már kialakított képzési esetfókuszú workshop, amit tartani akarunk, amit szintén kikísérleteztünk, szakemberekkel már végeztem ilyenfajta képzéseket, és nagyon jó visszajelzéseink voltak, hogy mi nem önmagában a kapcsolati erőszakról tényszerű adatokat, és a kapcsolat dinamikáját tanítjuk, hanem azt dolgozzuk fel a szakemberekkel, hogy nekik milyen fajta tapasztalásaik vannak a kapcsolati erőszak áldozataival, és pontosan az ilyenfajta tudásukat, tapasztalásaikat, hogy ugyan az áldozatok visszavonják a feljelentést, ugyan

nem mernek bejelentést tenni, sokszor a gyerekeik miatt kezdenek el csak lépni, tehát mit jelent az, hogy kapcsolati erőszak áldozataival dolgozunk, találkozunk. Ezeket foglaltuk egy képzésbe.

Haladi-Bús Balázs: Csak annyit szeretnék ehhez hozzátenni, hogy örülök, hogy ez a tudatos szomszéd workshop belekerült ebbe az anyagba, ezt nagyon jónak tartom. Azért tartom nagyon jónak, mert Stumpf Bíró Balázs összeomlás kutatónak és Takács Sánta András humánökológusnak volt egy beszélgetése pont egy ilyenfajta szomszédi kapcsolatokra vonatkozóan. Érdemes meghallgatni, megmutatom majd a bizottsági ülés után, hogy ezt hol lehet elérni, akit érdekel. Nagyon hasznos, és nagyon fontos ez a szomszédi kapcsolat kialakítás. Hogyha megkérdeznének valakit, hogy mennyire ismeri a szomszédját, hányan mondják azt, hogy ismerjük a szomszédot. Ez tényleg nagyon fontos, szerintem az egyik legfontosabb dolog.

Torzsa Sándor: További kérdés, hozzászólás nincs, bár én még szívesen beszélgetnék erről, de már lassan máfél órája tart a bizottsági ülés, és azt gondolom, hogy eléggé kiveséztük ezeket a témákat. Szerintem ezek fontos témák voltak. Kérem, szavazzunk az 51/2023. sz. előterjesztés határozati javaslatáról.

Több hozzászólás nem volt, a bizottság az alábbi határozatot hozta:

ESZSICB 37/2023. (II.22.) sz.

Határozat

Az Egészségügyi, Szociális, Sport, Ifjúsági és Civil Bizottság elfogadásra javasolja a Képviselő-testületnek az 51/2023. – "Döntés a Fővárosi Szolidaritási Alap 2022 felhívására történő a „Ferencváros felelősségvállalása a kapcsolati erőszak áldozataiért" című pályázat benyújtásáról" című – előterjesztést.

Határidő: 2023. február 23.

Felelős: Torzsa Sándor elnök

(7 igen, egyhangú)

A szavazásban 7 bizottsági tag vett részt:

Deutsch László	Igen
Haladi-Bús Balázs	Igen
Illyés Miklós	Igen
Kelemen László	Igen
Péter Lajos	Igen
Torzsa Sándor	Igen
Vida Barbara	Igen
Jancsó Andrea	Távol
Sajó Ákos	Távol
Takács Zoltán	Távol
Zombory Miklós	Távol

Torzsa Sándor: Nagyon szépen köszönöm mindenkinek a munkát, a nyílt ülést 14.21 órakor bezárom.

k.m.f.

Torzsa Sándor
elnök

Péter Lajos
bizottsági tag

Benkő Irén Erzsébet
jegyzőkönyvvezető